

2007/65/EK] ("Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva")⁽¹⁾ 1. panta c) punktā, var interpretēt tādējādi, ka var uzskatīt, ka sabiedrība, kura ir reģistrēta dalībvalstī un saņēmusi šīs dalībvalsts valdības atļauju sniegt audiovizuālo mediju pakalpojumu, veic šādu efektīvu kontroli, lai gan tā pret nenoteiktu summu, kura ir vienāda ar kopējiem ienākumiem no reklāmas, kas gūti, pārraidot šo pakalpojumu, deleģē (ar iespējām tālāk deleģēt trešai sabiedrībai, kura ir reģistrēta citā dalībvalstī) visa šī pakalpojuma raidījumu pārraidīšanu un veidošanu, raidījumu programmas paziņošanu sabiedrībai, kā arī finansiālu un juridisku, personālvadības, infrastruktūras vadības un citu ar personālu saistītu pakalpojumu sniegšanu un ir skaidrs, ka lēmumi par raidījumu apvienošanu un izslēgšanu vai izmaiņām programmā, ko rada šie pasākumi, tiek izņemti un īstenoti šīs trešās sabiedrības juridiskajā adresē?

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīva 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 298., 23. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 15. decembrī — Eiropas Komisija/Rumānija

(Lieta C-522/09)

(2010/C 51/31)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Recchia un L. Bouyon)

Atbildētāja: Rumānija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, par īpaši aizsargājamām teritorijām izraugoties nepietiekama skaita un lieluma teritorijas, kas ir vispiemērotākās, lai aizsargātu Direktīvas 79/409/EEK⁽¹⁾ I pielikumā uzskaitītās putnu sugas un migrējošās sugas, kuras atgriežas tās teritorijā, Rumānija nav izpildījusi minētās direktīvas 4. panta 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Rumānijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību ar grozījumiem reglamentē visu to savvaļas putnu sugu aizsardzību, kas parasti ir sastopamas dalībvalstu Eiropas teritorijā. No direktīvas noteikumiem izrietošie pienākumi Rumānijai ir piemērojami kopš dienas, kad tā pievienojās Eiropas Savienībai (2007. gada 1. janvāris). Līdz ar to Rumānijai ir pienākums savā teritorijā izraudzīties īpaši aizsargājamas teritorijas minētās direktīvas 4. panta 1. un 2. punkta nozīmē.

Pēc Rumānijas iestāžu izraudzīto īpaši aizsargājamo teritoriju pārbaudes Komisija secināja, ka Rumānija nav izraudzījusi pietiekamu skaitu un pietiekama lieluma teritorijas, kas ir vispiemērotākās, lai būtu par īpaši aizsargājamām teritorijām.

Šajā gadījumā teritorijas, ko Rumānija izraudzījusi par īpaši aizsargājamām teritorijām, tika pārbaudītas saistībā ar nozīmīgu putnu areālu sarakstu, ko sagatavojuši organizācija *BirdLife International*, un ar līdzīgu analīzi, ko veikusi *Societatea Ornitologică Română*. Nozīmīgo putnu areālu izraudzīšanās procedūra Rumānijā tika pabeigta 2007. gadā, un tās rezultātā tika izraudzīti 130 šāda veida areāli.

No pavisam 130 nozīmīgiem putnu areāliem, kuru teritoriju veido 4 157 500 hektāri, par īpaši aizsargājamām teritorijām Rumānijas iestādes izraudzījās tikai 108 areālus, kuru teritoriju veido 2 998 700 hektāri, no kuriem tikai 38 areāli pilnībā tika izraudzīti par īpaši aizsargājamām teritorijām.

Turklāt 21 nozīmīgs putnu areāls, kuru teritoriju veido 341 013 hektāri, vēl nav ticis izraudzīts par īpaši aizsargājamām teritorijām Rumānijā, un 71 īpaši aizsargājamas teritorijas lielums būtiski atšķiras no nozīmīgo putnu areālu lieluma.

Turklāt, kaut arī 71 nozīmīgs putnu areāls nav pilnībā reģistrēts kā īpaši aizsargājamas teritorijas un 21 nozīmīgs putnu areāls nav ticis iekļauts izraudzīšanās procedūrā, Rumānijas iestādes nav iesniegušas nekādu sarakstu un nekādu zinātnisku metodi, kas pamatotu šādas atšķirības starp izraudzītajiem nozīmīgajiem putnu areāliem un īpaši aizsargājamām teritorijām.

Šāda attiecīgu nozīmīgu putnu areālu neizraudzīšanās, kā arī daļēja izraudzīšanās nozīmē to, ka nav veikti Direktīvas 79/409/EEK I pielikumā minētu sugu un migrējošo sugu aizsardzības pasākumi, kā rezultātā ir pārkāpts Direktīvas 79/409 4. panta 1. un 2. punkts.

Līdz ar to Komisija uzskata, ka, ņemot vērā, ka ir izraudzīts nepietiekams skaits un nepietiekama lieluma īpaši aizsargājamas teritorijas, Rumānija nav izpildījusi Direktīvas 79/409 4. panta 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus.

(¹) Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 17. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-525/09)

(2010/C 51/32)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Marghelis un G. Braga da Cruz)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/21/EK par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK (¹) prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Portugāles Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 25. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2008. gada 30. aprīlī.

(¹) OV L 102, 15. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 17. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-526/09)

(2010/C 51/33)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un G. Braga da Cruz)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, atļaudama rūpniecisko notekūdeņu izvadīšanu Matosinhos zonā izvietotajai “Estação de Serviço Sobritos” rūpnīcai bez attiecīgas atļaujas, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (¹) 11. panta 1. un 2. punktā;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Līdz šim brīdim Portugāles Republika nav informējusi Komisiju par to, ka būtu noslēdzies atļaujas izsniegšanas “Estação de Serviço Sobritos” rūpnīcai process.

(¹) OV L 135, 40. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-529/09)

(2010/C 51/34)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Flynn un C. Urraca Caviedes)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 1998. gada 14. oktobra Lēmuma 1999/509/EK par Spānijas piešķirto atbalstu Magefesa grupas uzņēmumiem un to pārņēmējiem (OV 1999, L 198, 15. lpp.) prasības attiecībā uz *Industrias Domésticas, S.A. (Indosa)*, Spānijas Karaliste nav izpildījusi LESD 288. panta ceturtajā daļā un minētā lēmuma 2. un 3. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.